

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010157
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3822010157.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. G. XXX/XX, t. č. na slobode, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/17/2022 zo dňa 12.12.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/17/2022 zo dňa 12.12.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože

dňa 12.4.2021 o 11:10 hod. v Prievidzi, po miestnej komunikácii H. I., viedol v smere od Sebedražia do centra Prievidze motocykel zn. Yamaha RI, evidenčného čísla D. XXX J., hoci mu Okresný súd Prievidza rozsudkom sp. zn. 2T/89/2012-362 zo dňa 14.9.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2012, uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 66 mesiacov, a trest zákazu činnosti mu ešte plynul, pričom motocykel bol dočasne vyradený z evidencie a nebolo ho možné prevádzkovať v cestnej premávke a motocykel viedol po tom, čo požil pervitín a v krvi mal metamfetamín v koncentrácii 417 ng/ml a amfetamín v koncentrácii 64 ng/ml, pričom spôsobil dopravnú nehodu.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom nad správaním obvineného v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky, 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze sa počas plynutia skúšobnej doby podrobiť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/67/2021 zo dňa 29.11.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/21/2022 zo dňa 4.10.2023, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátor napadol odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený súhrnný trest sa týka štyroch dokonaných trestných činov, okrem iného i prečinu výtržníctva a zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, kedy obžalovaný neoprávnene prechovával až 700 obvykle jednorazových dávok pervitínu. Zároveň obžalovaný bol (pri odhliadnutí od zahladených odsúdení) šesťkrát súdne trestaný, a to opakovane aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. V prípade prečinu výtržníctva sa jedná o viacnásobného špeciálneho recidivistu. Z výkonu posledného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený len dňa 13.10.2018 a v pomerne krátkom časovom intervale sa dopustil teraz stíhanej trestnej činnosti (obdobie od 4.1.2021 až 12.4.2021). Súd prvého stupňa sa uvedeným dostatočne nezaoberal a neurobil si „celkový obraz“ o osobe obžalovaného najmä s prihliadnutím na jeho celkovú trestnú minulosť. Zdravotné následky, ktoré utrpel obžalovaný, nemôžu byť samé o sebe dôvodom na uloženie podmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko zákon o výkone trestu odňatia slobody pripúšťa v prípade zhoršeného zdravotného stavu výkon trestu odňatia slobody aj v nemocnici pre obvinených a odsúdených. Dodal, že zdravotný následok nezabránil obžalovanému v spáchaní priestupku dňa 25.6.2023, kedy ako vodič motocykla viedol motocykel vyradený z evidencie a vodičský preukaz mal zadržaný, za čo bol potrestaný pokutou vo výške 800,- Eur. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené dňa 11.3.2024.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v konečnom návrhu písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom takto dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátora bola v podstate neprimeranosť uloženého trestu, kedy sa domáhal uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, namiesto trestu odňatia slobody podmienečného s probačným dohľadom vrátane uloženej povinnosti.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Zistil u neho aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Pri prihliadnutí na okolnosti a spôsob spáchania trestných činov, následok, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného a na možnosti jeho nápravy, tiež dĺžku doby od spáchania skutku, na účel trestu, za zákonný a spravodlivý potom považoval súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a 4 mesiace za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

V zmysle ustálenej súdnej praxe je uložený trest neprimeraný vtedy, ak bol uložený taký druh trestu alebo v takej výmere, ktorá je v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách ukladania trestov podľa § 34 a nasl. Tr. zák., teda ak je uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby príliš mierny alebo príliš prísny.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest má vyjadrovať napokon aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu. Možnosti splnenia účelu trestu sa v každom jednotlivom prípade musia posudzovať „komplexne,“ z pohľadu všetkých ukladaných (druhov) trestov. Z tohto pohľadu sa potom musí posudzovať rovnako aj primeranosť trestu.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom vrátane uloženej povinnosti, ale aj pokiaľ ide o správne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Tiež správne mu bol ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovanému bol ukladaný trest za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iné jeho trestné činy. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil všetkými zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom mu ukladal trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, avšak prísnejší, ako mu bol uložený v konaní na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 1T/67/2021, a to v časti sprísnenia trvania skúšobnej doby a zároveň uloženia aj primeraného trestu zákazu činnosti (jeho uloženie prokurátor odvolaním inak ani nenapádal a odvolací súd zároveň nezistil žiadnu jeho nesprávnosť).

Odvolací súd sa tak nestotožnil s odvolacou námietkou prokurátora, že súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vrátane uloženej povinnosti je neprimerane mierny a že na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uložiť mu nepodmienený trest odňatia slobody.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného neprichádzalo do úvahy obligatórne ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody. V rámci upravenej trestnej sadzby, so správnym použitím všetkých zákonných ustanovení uvedených v tomto výroku o treste, mohol byť obžalovanému uložený i trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (teda vo výmere do 3 rokov vrátane).

Odvolací súd síce neprehliadol ani tú skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane odsúdený za spáchanie trestného činu a že trest sa mu v tomto konaní ukladal za spáchanie až štyroch úmyselných trestných činov. Na druhej strane za najzávažnejšiu trestnú činnosť (zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák.) už bol obžalovanému právoplatne uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 4 roky s probačným dohľadom vrátane uloženej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/67/2021 zo dňa 29.11.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/21/2022 zo dňa 4.10.2023, pričom aj v tomto inom trestnom konaní bolo už poukazované na závažné zdravotné následky, ktoré u obžalovaného nastali pri dopravnej nehode, z ktorých možno vyvodit' uveriteľnú ľútosť a zmenu jeho postoja vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti v budúcnosti. Obžalovaný sa navyše k spáchaniu všetkých zbiehajúcich sa trestných činov priznal, ich spáchanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný z ich spáchania.

Pokiaľ prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazoval na spáchanie jedného priestupku obžalovaným na úseku dopravy, odvolací súd konštatuje, že na tento priestupok pri ukladaní trestu nemôže prihliadať, nakoľko osobu obžalovaného hodnotí do času spáchania skutkov, pre ktoré ukladá

trest. Trestný zákon totiž nepripúšťa prísnejšie ukladanie trestu na základe správania sa obžalovaného po skutku, ale hodnotí jeho osobu pred skutkom, resp. do momentu spáchania skutku. Aj v tomto smere preto možno dať za pravdu súdu prvého stupňa, ktorý uviedol, že od spáchania skutku vzhľadom k tomu, že sa nevedlo spoločné konanie (ale boli podané samostatné obžaloby), už uplynul značný časový úsek (skoro 3 roky) a prokurátor odôvodňoval svoje odvolanie práve spáchaním priestupku, ku ktorému došlo až po viac ako dvoch rokoch od spáchania stíhanej trestnej činnosti. Ani z toho dôvodu by tento „pomalší postup“ orgánov činných v trestnom konaní nemohol byť jediným dôvodom na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému.

Preto súdom prvého stupňa uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a 4 mesiace s probačným dohľadom vrátane jednej uloženej povinnosti, v spojení s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, nemožno považovať za neprimerane mierny, ale naopak ide o trest, ktorý v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V tejto súvislosti ale odvolací súd obžalovanému na záver pripomína, že v skúšobnej dobe podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom je jeho povinnosťou viesť riadny život, dodržiavať podmienky probačného dohľadu, ako aj splniť uloženú povinnosť. Jeho správanie bude vyhodnocované nielen vo vzťahu k prípadnému páchaniu ďalšej trestnej činnosti, ale aj páchaniu priestupkov v akejkoľvek oblasti, na čo odvolací súd osobitne obžalovaného upozorňuje. Aj spáchanie čo len priestupkov môže viesť „k premene“ uloženého podmienečného trestu na trest nepodmienečný.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.